

РОЗВИТОК ГОТЕЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА В МИКОЛАЇВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Готельне господарство - це частина соціальної інфраструктури регіону, яка створює сприятливі умови для руху та розміщення населення. Без розвинутого готельного господарства неможливий розвиток туризму [1].

Місто Миколаїв має унікальне географічне розташування на перетині водних шляхів та у межах одного з європейських автомобільних транспортних коридорів, володіє низкою потенційно привабливих для бізнесу об'єктів.

Миколаївська область володіє гарними туристично-рекреаційними ресурсами, до яких відносяться території з розвиненим санаторно-курортним комплексом на узбережжі Чорного моря і лиманів. Також є потенціал для розвитку активних видів туризму на територіях степових ландшафтних парків, і для розвитку пізнавального туризму сприяли історико-культурні пам'ятки самого міста Миколаєва.

На теперішній час наявний потенціал міста не використовується туристами в достатній мірі, оскільки матеріально-технічна база туристично-рекреаційних об'єктів не відповідає сучасним вимогам і потребує значних капіталовкладень для переоснащення та модернізації.

Станом на 1.01. 2020 року у Миколаївській області зареєстровано 10 ліцензованих суб'єктів туроператорської діяльності (туроператорів), послуги оздоровлення та відпочинку надають 316 колективних засобів розміщення на 32649 місць, з них: готелів та аналогічних засобів розміщення – 93 (3046 місць); спеціалізованих засобів розміщення – 223 (29603 місць) (а саме: санаторіїв – 15 (4356 місць), пансіонатів – 15 (3247 місць), баз відпочинку – 193 (22000 місць), 35 дитячих оздоровчих таборів на 8991 місце, які головним чином, зосереджені в рекреаційно-оздоровчих зонах Березанського та Очаківського районів, а також у місті Очаків[2].

За даними туристичних сайтів у Миколаївській області переважно надають послуги готелів з невизначеним рівнем комфорту: це так звана категорія «варіант для відпустки» і також «готелі без зірок». Основні туристичні потоки в Миколаївській області спрямовані до міста Коблево.

Важливим показником ефективності використання готельного господарства регіону є коефіцієнт завантаженості номерного фонду. Так середньорічний коефіцієнт завантаження готелів в Україні становив 0,24. Використання місткості готельного господарства Миколаївській області складає 9%.

Основу потужного туристично-рекреаційного та оздоровчо-лікувального комплексу становлять зони відпочинку Коблево, Рибаківка, Чорноморка та Очаків. Наявність в області морського узбережжя, джерел мінеральної води, лікувальних грязей, солі, ропи створює умови для оголошення даних рекреаційно-туристичних зон кліматичними та бальнеологічними курортами місцевого та державного значення. Протягом літнього оздоровчо-туристичного сезону на території зон відпочинку області, щороку відпочивають близько 200 тис. організованих туристів.

Основною причиною такого низького коефіцієнту завантаженості засобів розміщення є те, що воно є сезонним. В цілому по Україні Миколаївська область посідає середнє місце по статистичним показникам коефіцієнту використання місткості колективних засобів розміщення у 2019 році, де показники в загальному по Україні складають 0,30, найбільше показників у місті Києві – 0,37, найменші у Закарпатська області – 0,16, а Миколаївська область посідає 4 місце з показниками 0,32[3].

Отже виходячи з вищевикладеного можемо зробити висновок, що дієвою складовою інфраструктури Миколаївської області є готельне господарство, яке також має важливе значення для розвитку туризму. Проте перешкодами на шляху до перетворення туристичної сфери Миколаївської області у сучасну галузь економіки виступають наступні основні проблеми: це недостатній розвиток туристичної інфраструктури, а саме, реконструкції та

будівництва закладів розміщення туристів різних; відсутність належного рівня індустрії відпочинку та розваг; незадовільний стан доріг. Тому для вирішення даних проблем потрібно спрямувати дії органів місцевого самоврядування на впровадження нового погляду на функціонування галузі, системного підходу до питань її розвитку із застосуванням сучасних моделей політики гостинності.

Список використаних джерел:

1. Готельне господарство URL: https://pidru4niki.com/12210605/rps/gotelne_gospodarstvo(дата звернення 18.03.2021)
2. Розвиток туристично-рекреаційної сфери Миколаївської області URL:<http://www.regportal.mk.ua/mukolaivchina/2018--3-2015>(дата звернення 18.03.2021)
3. Колективні засоби розміщування в Україні 2019 URL: https://ukrstat.org/uk/druk/publicat/kat_u/publtur_u.htm(дата звернення 20.03.2021)

Науковий керівник: ст. викладач Бутенко Л. Ю.

Годжаева Эльмира Магомед кызы

Азербайджанский университет туризма и менеджмента

UOT – 33.339.9

РАЗВИТИЕ ВНУТРЕННЕГО ТУРИЗМА В ПОСТПАНДЕМИЧЕСКИЙ ПЕРИОД В АЗЕРБАЙДЖАНЕ

Резюме

Туризм относится к числу отраслей, наиболее пострадавших от экономических последствий пандемии. На туристско-рекреационный сектор нередко влияют внешние шоки – события, происходящие в конкретных принимающих странах: военные конфликты и террористические угрозы, климатические изменения и природные катаклизмы, колебания валют, финансово-экономические кризисы и пр.

Таким образом, данные события могут привести к перераспределению поездок в иные регионы.

Ключевые слова: COVID-19, туристический рынок, международный туризм, внутренний туризм, экономическое влияние.

Abstract

Tourism is among the industries hardest hit by the economic impact of the pandemic. The tourism and recreation sector is often influenced by external shocks - events taking place in specific host countries: military conflicts and terrorist threats, climate change and natural disasters, currency fluctuations, financial and economic crises, etc.

Thus, these events may lead to a redistribution of trips to other regions.

Key words: COVID-19, tourism market, international tourism, domestic tourism, economic impact.

Туризм – как международный, так и внутренний – оказался в числе отраслей, наиболее пострадавших от распространения новой коронавирусной инфекции. При этом факторы, сдерживающие его развитие, связанные как с санитарными процедурами, так и с кризисными поведенческими и экономическими эффектами, будут влиять на отрасль еще не менее 3–5 лет.

Однако, такие грандиозные явления, как пандемия коронавируса, могут парализовать мировой туристический рынок на неопределенное время [1, с.25-27]. По оценкам Всемирной туристской организации при ООН (UNWTO), в 2020 г. число международных туристов в мире может снизиться на 20–30% по сравнению с прогнозируемым в начале января текущего года ростом в 3–4%. Это, в свою очередь, может привести к потерям туристической отрасли в объеме 30–50 млрд. долл. [2, с.43-44].